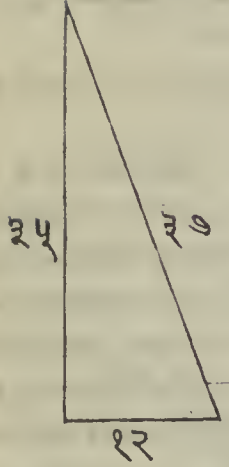

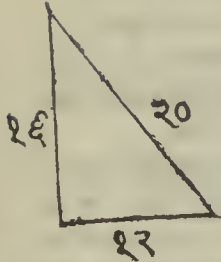
अथ द्वितीयप्रकारेण ।

न्यासः

भुजः । १२ । अक्ष
जतिः । १४४ । इष्टेन । २ ।
भक्ता लब्धम् । ७२ । इष्टेन
। २ । जन । ७० । युतौ
। ७४ । अर्द्धितौ जातौ
कोटिकर्णौ । १५ । १७ ।

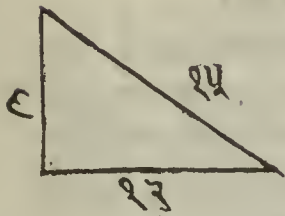
चतुष्कोणेन वा ।

कोटिः । १६ । कर्णः । २० ।

(उक्तरीत्यायातः)

षट् कोन वा ।

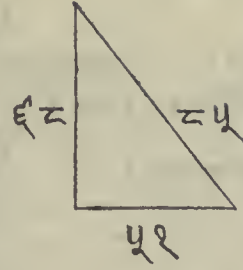

कोटिः । ८ । कर्णः । १७ ।

(उक्तरीत्यायातः)

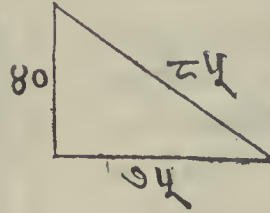
अथेष्टकर्णाकोटिभुजानयमे करणसूत्रं दत्तम् । इष्टेन
निष्ठाद्विगुण्य कर्णादिष्टस्य ज्ञातृकयुजा यदाप्तम् । कोटि-
र्भवेत् सा पृथगिष्टनिष्ठी तत्कर्णयोरन्तरमत्र बाहुः ॥
“उदाहरणम् । पञ्चाशीतिमिते कर्णे यौ यावत्कर्णी-
गतौ । स्थातां कोटिभुजौ तौ तौ वद कोविद । सत्वरः

न्यासः

कर्णः । ८५ । अयं द्विगुणः । १७० ।
द्विकेनेष्टेन हृतः । १४० । इष्टेन
। २ । ज्ञाया । ४ । सैक्या । ५ ।
भक्तौ जातौ कोटिः । ६८ ।
इयमिष्टद्विगुणा । १२६ । कर्णौ
। ८५ । निता जातौ भुजः ॥ ५१ ॥

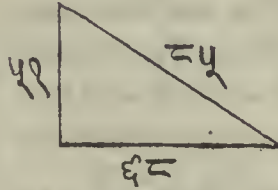
चतुष्कोणेन वा ।

कोटिः । ४० । भुजः । ७५ ।

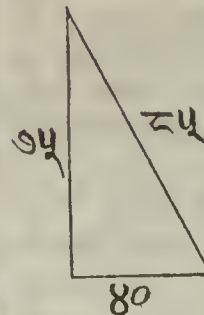
(उक्तरीत्यायातः)

प्रकारान्तरेण तत्करणसूत्रं दत्तम् । इष्टवर्गेण सैकेन
द्विगुणः कर्णोऽयं वा हृतः । फलोनः नवणः कोटिः
फलमिष्टद्विगुणं भुजः ॥
पूर्वोदाहरणे । न्यासः

कर्णः । ८५ । अत्र द्विके-
नेष्टेन जातौ किं कोटि
भुजौ । ५१ । ६८ ।

चतुष्कोणेन वा ।

कोटिः । ७५ । भुजः । ४० । अत्र
दोःकोट्योर्नामभेद एव केवलं न
स्वरूपभेदः ।

अथेष्टाभ्यां भुजकोटिकर्णानयने
करणसूत्रं दत्तम् । इष्टयोराङ्गति-
र्द्विगुणौ कोटिर्वागान्तरं भुजः ।
जतियोगस्तयोरेवं कर्णोऽस्माकरणौ-
गतः ॥

उदाहरणम् । वैश्वस्य भवे-
ज्जात्यं कोटिदोःश्रवणैः सखे ! ।

लीमण्यविदितानेतान् क्षिप्रं ब्रूहि विद्वज्ज ! ॥